

APS. 1.83.69(1-5)

PAMPHLETS IN GAELIC.

THE FULNESS OF CHRIST.

LANACHD CHRIOSD.

MA ni sinn earbs' a' gleus-inntin agus faireachduin, 'n uair a dh' fhàgas iad sinn leagar sìos an t-anam le diobhail misnich, ach ma ni sinn earbs' a' gcallannaibh Dhe nach caochail gu bràth, sin 'n uair tha sinn ceart, agus bheir ar mothachadh air gràdh neo-chaochlaideach Dhe d'ar taobh, air n-anamanna lasadh le gràdh bunailteach d'a thaobh-san.

'S e Criosd ar fireantachd a ta coimh-lionadh an lagha 'n ar n' aite, agus ar Slanuidhear a ta deanamh diolaidh airson ar peacaidh.

Tha beatha ann an Iosa Criosd a bheothaicheas tu 'n uair is mairbhe agus is mi-shocraiche staid t-inntinn.

Ma thimchioll a staid do thaobh naduir tha'n creidmheach ag aidmheil, " Bha urrad olc an taobh a stigh dhìom sa urrainn mi chumail, agus 'n-uair a fhuair e'n cothram thaisbcin se e fein ann an gnìomh."

A nochdadh dhuit nach'eil smuaintean an duine nadurra ach *olc* an combnuidh faic Gen. vi. 5. A nochdadh gum bheil a bhriathra olc faic Seumas iii. 6, 8. A nochdadh nach'eil oibre ach olc faic Salm xiv. 3. Agus a nochdadh dhuit nach'eil a smuaintean, a bhriathra, agus a ghniomharra ach olc, faic Rom. iii. 9, agus mar sin sìos.

Ni an neach a tha shuilean air am fosgladh, agus a ta faicinn truailleachd naduir an duine an aidmheil so, " Mar as mo m' eolas air a chinne-daoin 's ann is soilleire ta mi faicinn co fìor 's a ta na scriobtuirean, agus nach'eil an duine gue na.'s fearr na tha focal Dhe taisbeanadh.

Mar is spioradala ta neach's ann is mo leigeas e thaic ri Criosd.

Theagamh gu bheil thu ullamh gus a radh, " Tha eagal ort nach leanabh le Dia mise, nam beadh cha bhithinn co mall agus co marbhanta; tha m' urnuighean fuar agus marbh, tha mi cho trom, agus cho neo-churamach fuidh orduighibh an t-soisgeil."—A dhuine; so an rathad a ta Dia 'gabhail a chum do dheanamh neo-thoilichte leat fein, agus a thoirt ort do shuil a chumail air Criosd mar *t-uile*.

'Nuair a lotadh clann Israel leis na nathraiche teinnteach tha robh ac ach amharc air an ni a dh'aitm Dia dhoibh—

le sin, air an nathair umha: mar so, feumaidh sinne 'ta air
 pr lotadh leis an t-seann nathair, an diabhol, amharc air
 Crìosd amhain.

Thig a chum Iosa dh' fhaotainn maithleanais na d' pheacadh agus earb ri gairdein Chrìosd a chum do pheacadh a chiosnachadh.

Na biodh eagal ort dealachadh ri ni air bith aison Chrìosd; is e ana-creideamh a ta 'g radh riut gum bheil barrachd toil-inntin, barrachd riarachaidh, agus barrachd sonais ann an ni air bith eile no tha ann-san.

'N uair a chuireas Dia, na fhreasdal, dosgain air a chreidmheach, 's ann leis an teachdaireachd so, " Falbh agus tar-ruing am peacach ud o ghràdh an t-saoghail, agus thoin uaithe 'n cuspair ud do'm bheil e dol a dheanamh iodhoil."

Cha'n ann air son gun d' thugadh Dia gràdh dhuinn a ta sinn a' toirt umhlachd dh'a; ach airson gun ghràdhaich e cheana sinn; cha'n'eil na'r u-umhlachd ach taingeachd.

Cha'n urra neach a bhi da rìreadh iriosal ach esan a dh' fhairich trocair Dhe ann an Iosa Crìosd.

Tha FEIN mor na'r sealladh, agus, uime sin, Crìosd beag na'r beachd.

Tha iadsan a ta teachd beo gu riaghailteach agus gu sòlasach air Crìosd gach là a faireachdain am feum air, agus mar is mo ta ac' do ghràs, 's ann is mo 'ta iad a faireachdain am feum air.

Mar is mo dhearbas tu a Crìosd sann is mo dh' fhair' eas tu cia milis a' ni bhi fàs ann an co-chomun ris.

Do reir tomhas ar n-eòlais oirn fein, tha ar gràdh do Chrìosd.

Ma tha Crìosd luachmhor na d'shuilibh tha creideamh slainteil agad, oir dhoibhsan a chreideas tha e luachmhor.

Cha mhor is fiach t-eisdeachd, no do leughadh, mar 'eù thu measgadh creideamh, agus urnuigh, maille ris an ni a ta thu leughadh, no 'g eisdeachd.

Tha gnìomh beusach, ma theid a dheanamh le spiorad crìosduidh, air a thionndadh gu gràs neambuidh.

Tha barrachd gràdh aig Crìosd d'a shluagh fein na 's urra cridhe smuainteachadh, agus tuille bheannachdan na 's urra samhan a ghabhail.

'S ann a chionn nach 'eil sinn ag amharc nis bitheanta air Iosa ri h-am amghair, nach 'eil sinu ni's foighidniche agus r's strìochdte.

Cha n'eil am ann is mo a ta peacach a' glòrachadh Dhe

na 'n uair a ta e cur earbsa gu *h-romlan* ann an Crìosd.

Na h-eisd ris ua their do chridhe riut mu thimchioll Chrìosd; no idir ris na their ana-creidimh, agus fear-mheal-ladh nam braitbre; ach faic cìod a ta 'n t-*Atbair* ag radh uime.

Thoir do nithe maith gu Crìosd, coimhididh se iad; thoir do dhroch nithe chuige, leighisidh se iad. Cìod air bith fonn-inntinn anns am bheil thu na sgaradh ni air bith thu o Fhear do ghràidh. Tha fios acasan a fhuair eòlas air nach b' aithne dhoibh riamh fìor shonas gus an d fhuair iad sealbh airsan.

Cìod air bith air son am bheil thu ri bròn, O dean bròn air son do chridhe cruaidh ana-creidmheach, theirig gu fuil a chrathaidh leis; 's e creideamh ann an Crìosd an t-aon ni a thaisicheas e.

Cha'n'eil cridhe tha taingeil nach 'eil mar an ceudna subhach; tha gàirdeachas agus taingealachd do ghnad dol cuideachd.

Mar is mo ar co-chomunn ri Crìosd 's ann is mairbhe tha sinn do'n pheacadh.

Cha n-ionnan Crìosd idir 's a ghrian gheamhraidh, nach dean ach solus a thoirt; 's ann tha e coltach ri grian earraich; tha e blàsachadh, agus ag ullachadh ar cridhe, agus a' toirt air toradh briseadh a' mach.

Ged tha fein-aicheadh na ui ro dheacair, gidheadh tha gach ni comasach do Dhia, mar is maith a ta fios aig a chreidmheach; an ceart chumhachd a cheus thu do'n t-saoghal, censaidd e'n saoghal dbuit.

'Nuair a dh'eireas Crìosd air an anam, teichidh gach faoineis mar sgaile; tha coimh-lion reul san latha's a ta san oiche, ach tha ghrian ga'n cur uile as an t-sealladh.

Mar is dluithe ghluaiseas tu maille ri Crìosd, 's ann is mo do slith, agus is soilleire cli thu gun d'fhuair thu trocair o Dhia.

Cha'n'eil neach a thainig gu Iosa Crìosd a bheir fuath do lagh Dhe;—is toigh leis gach ni a ta e'g aithne.

Mar is spioradala ta neach 's ann is mo tha e faicinn oibreachadh a pheacaidh.

Buinidh e do nadur an duine, ni h-e amhain a bli aineolach air Dia, agus air nithe Dhe, ach mar an ceudna a bli 'n comhuidh claonadh uatha.

Crath fuil Chrìosd as ùr air do choguis gach latha; saoraidh so thu, ni h-e amhain o *chiont'* a pheacaidh, ach mar an ceudna o *ghràdh* a pheacaidh.

'S e so beacadh is mo air fad d'am bheil *dh'.* ciontach

nach gabh sinn ris an ioc-shlaint a tha Dia gu saor a'tairgse dhuinn.

Ann a d'cho-luadar lathail ri peacaich bhochd, a ta sgrìobhadh nithe searbh nan aghaidh fein, O seol iad gu focal Dé, agus gu obair Chrìosd.

'Nuair a chi sinn dosgain tha sinn ullamh gu geilt a ghabhail, ach cha'n'eil fios again co torrach's a ta iad le beannachdaibh.

Cha bhiodh gu bràth slighe ann a chum an Athar mar d' thigeadh Iosa Crìosd san fheoil; neach is e'n t-slighe.

Am bitheantas'n uair a ta ni-eigin annrach an leth a mach, no ni-eigin ro dheuchainneach an leth a stigh, deonaichidh Dia 'fhurtachd d'a phobull fein; 's ann a sin is mo tha dh' fheum ac air.

'N uair a chuireas Dia creideamh neach anns an teine, cha 'n-ann gu cur as d'a, ach gus a dhearbhadh agus a leasachadh.

'S e crann-ceusaidh do chuibhionn ma 's e crun do dhuais.

Far am bheil Crìosd cha dean crann-ceusaidh dochann; ach tha leasachadh agus beannachdan a dlu leantuinn a chroinn-cheusaidh, 'n uair a tha esan a ta ga ghiulan a' dhu leantainn ris an Tighearna.

O! cia suarrach ar fulangais'n uair a theid a ghloir a ta gu bli air a foillseachadh a choimeas riu!

Mar is mo dh'fhasas an creidmheach a mach as fein' sann is mo dh'fhasas e stigh ann'n Crìosd,—mar is mo dh' fhuathaicheas se e fein, 's ann's mo ghradhaicheas e Crìosd, —mar is lugha earbs' as fein's ann is mo earbs' a Crìosd; mar a dh'eireas aon cheann na meidhe, islichear an ceann eile.

Mar is mo ta'n creidmheach a' teachd beo air Crìosd 's ann is mo ta Dia air a ghlòrachadh.

"Cha'n'eil" ars' thusa, "cha'n'eil toil agam dol do dh Ifrinn;" cha'n'eil ach tha thu air an t-slighe, am feadh a ta thu cur cul ri Crìosd!

Tha'm fìor chrìosduidh a' folach a ghràsan mar le sgail; cha nochd e ach ainmic iad; agus 'n uair a ni e' nochdadh, tha e guidhe gun cumadh Dia e iriosal, agus gun tionndadh e mach a chum a ghloire fein.

'S iomadh aon a thogas fianuis nach d' thug Dia riamh beannachadh aimsireil o aon d'a phobull fein, gun bheannachadh spiriodail a thoirt na aite.

Cha'n'eil comain air an t-saoghal a cho-eignicheas neach cosmhuil ri gradh Chrìosd: O! ciod nach d' thoir é air neach dñeanamh! 'S e glòir an t-soisgeul gum bheil e nasgaidh

dhath nach'eil iad nis dealraiche; 's e so an t-aobhar gum heil iad a' fas meirgeach.

Is e Criosd a shoillsicheas, a bheothaicheas, a neartaicheas, agus a naomhaicheas; 's e so 'n rathad air an d' thoir o phobull gu neamh.

“Bheir an Spiorad Naomh” ars' ar Slanu'ear “na h-uile nithe gu'r cuimhne;” feudaidh sibh cuimhn' a bli agaibh orra mar chreutairibh riasanta, ach cha'n urra sibh an cuimhneachadh le tairbhe as eug'ais an Spioraid.

Is e an neach is mo ta teachd beo air Criosd is ullaichte chum coinneamh a thoirt do'n bhas ge be uair a thig e.

“Is mise an Tighearna bhur Dia,”—co luath 's a ta dearbh-bheachd agad air so bheir thu gradli do na deich aitheantaibh, ach gus a sin cha d' thoir.

Tha'n duine nadurra toirt umhlachd do reachd Dhe a chum gun rachadh a thearnadh, tha'n creidmheach a' toirt umhlachd, do bhri gun *deach a thearnadh*.

Feumaidh tus agus mise, cha'n e amhain amharc air Criosd, agus ciatamh a ghabhail deth, ach feumaidh sinn greim a dheanamh air agus a mhealtainn.

Gu ma fada robh e uainne focal a labhairt an aghaidh sòlasaibh spioradail: tha iad ro mhaith 'n uair a ta iad air an steidheachadh air focal De—'n uair nach'eil cha'n'eil annta ach saobh-bharailean.

Oh blraithre! ciod air bith a ni sibh thugaibh an aire nach dean sibh bhur taic a leigeadh air ni air bith ach air focal De: 's e so 'bheir d'ar n-ionnsuidh sòlasan fìor,—sòlasan tarbhach,—sòlasan naomha,—sòlasan buan,—sòlasan sìorruidh.

Mar is mo t-eolas air Criosd 's ann is mo do ghradh dha, agus is mo do ghrain diot fein.

Earb moran ri Criosd agus bithidh mor-aobhar agad a mholadh.

Cha'u'eil ni a ta eagalach agus uamhasach nach'eil an crochadh o's do cheann mar d' thainig thu gu Criosd.

Tha cheart ghradh an cridhe Chrìosd a nis, a bha na chridhe 'n uair a bha e air a thairneachadh ris a chrann cheusaidh: ged dh' atharraich e'aite agus a staid, tha chridhe gun mhughadh.

Cha'n fhaigh neach saor o urrad is aon pheacadh gu bràth ach le fhaicinn, an tùs, gun d' thug Uan De air falbh ciont' a pheacaidh, agus a ris, le carbsa dheanamh as a ghairdein Uile-chunhachdach, a chum an peacadh a chiosnachadh agus a cheusadh.

annta fein; cha'n'eil ni a ta thu faireachdain annad fein nach bu choir do chur a chum Chrìosd.

“Tha mo bheatha agus gach ni thainig orm air taobh Adhaimh buailteach do'n bhàs, tha beatha uam ris nach urra bàs beantuinn.”—*Tha bheatha so ann'n Chrìosd.*

Tionndaidh e na h-uile nithe gu beannachdaibh—tionndaidh e beannachdan aimsireil; seadh, agus *truaignean* aimsireil, gu beannachdaibh spiridail.

Cha'n ann a chum gun cluinnte e amhain ata focal De air a shearmonachadh, ach a chum gun *creidte* e mar an ceudna. “Ciod ris am bheil agam ri amharc a chum gum biodh mo chaithe-beatha naomha, mo chridhe ait, agus mo choguis an sith?”—ri lanachd an Ti anns am bheil na h-uile lanachd a' gabhail combnuidh.

Thug Dia 'Mhac—carsen? A chum nach rachadh an creidmheach am mugha airson a pheacaidhean, ach gun sealbhaicheadh e 'bheatha mhaireannach, air sga fireanteachd Chrìosd.

Iarr a bhi fàs ann an creideamh, agus iarr ann an ratbad Dhe e—aslach a bheanachadh an co-lorg nan sgrìobtur,—eisd riu,—leugh iad,—beachd-smuainich orra.

Cha'n'eil peacadh ann cosmhail ri ana-creideamh; 's ann ann a ta nìmh nan uile pheacana a th'air an t-saoghal.

“A' deanamh earbs' a *fuil* Iosa,” ars' an creidmheach “tha mi fiosrach nach d'theid mi chaoidh' mugha,—a' deanamh earbs' a *fireantachd* Iosa tha mi beachdai gun sealbhaich mi 'bheatha mhairionnach.”

“Leanaidh mi ri m' pheacanna, 's gabhaidh mi ris a bhàs agus ri h-Ifrinn 'n uair a thig iad.”—Shaoileadh neach nach labhradh duine na cheill air a mhodh so; gidheadh is i so cainnt na' muinntir a ta dol air an aghaidh ann am peacadh.

Cha'n e eisdeachd amhain, ach a bhi deanamh earbs' a Chrìosd, 'n uair a ta sinn aig eisdeachd, a bheir d' ar n' ionnsuidh am beannachadh.

Tha sinn, do thaobh naduir, na leithid do chor 's nach dean sinn, aon chuid, combnadh Chrìosd iarraidh, no 'ghabhail!

'S ann do bhri nach'eil iad a' gluasad mar tha Dia re 'spiorad ag aithne na Fhocal a ta crìosdaidhean aig imeachd ann an dorchadas, agus a tuisleachadh 's a tuiteam.

Ma leigeas sinn dinn creideamh a chleachdadh, cuiridh sinn nithe spioradail fad uain, agus fendar a radh gur h-ann a ta sinn ag *amharc* orra, 's cha n-ann ga 'n *sealbhachadh*.

'S ann do bhri uach'eil sinn a' cleachdadh ar gràsan to

Cha'n'eil rathad ann gus a choguis a chur na tosd—cha'n'eil 'eil doigh ann air a chridhe naomhachadh,—cha'n'eil inn-leachd ann air a chuid is fearr fhaotain do 'n pheacadh is lugha ach dol a chum Iosa. C

+ Cha'n'eil ni a dh'aithn Criosd d'a phobull a dheanamh nach do gheall e dhoibh gràs a chum a dheanamh. to

Mar is mò chreidear an soisgeul 's ann is aillidh a chithear Dia, agus is duaichnidh chithear am peacadh.

+ Cha d' toir thu gu bràth gradh do Dhia gus am faic thu e air a dheanamh réidh riut aun an Criosd.

+ Ciod a ta deanamh aon chriosduidh nis fearr na aon eile? Tha gum bheil e nis iriosaile na shuilibh fein, agus nis deigh-eile air Dia ghloraich; mar so ta e faotain barrachd grais, oir do'n iriosal ta Dia toirt tuille gràis.

Mar is mo do chreideamh ann an Dia 's ann is mo do ghradh dha; agus mar is mo do ghradh dha 's ann is mo do mbiann a bhi cosmhuil ris.

+ Ged tha Dia smachdachadh a chreidmhidh cha'n'eil ach caomh throcair, agus gradh neo-chriochnach na chridhe d'a thaobh. to

Tha creidmhidh air an suidheachadh ann an Criosd, agus a reir 's mar a ta iad air tàladh ris an stoc tha iad a giulan toraidh. +

Na fosgail am Biobul air am sam bith gun urnuigh ghoirid to a chur suas.

Tha'n creidmheach a' feitheamh air orduighean an t-soisgeil a chum 's gum faigheadh e tuille eolais air Criosd— a chum 's gum faigheadh e tuille uaithe, agus gun deanadh e tuille carbs' as. 'S e'n la 's mo dh'earbas tu a Iosa an la 's sona do d' bheatha. to

Is criosduidh an neach a gheibh aobhar urnuigh agus molaidh anns na h-uile nithe.

Cha'n'eil na'r staid air thalamh ach staid chogaidh, agus 's e FEIN ar namhaid is mo. to

Tha'n creidmheach air a thoirt gu faicinn gum bheil e-na pheacach truagh cailte, tha e uime sin a' teachd beo air gràs a comhnuidh. +

Am bheil thusa fàs ann an gràs? ma tha, tha thu fàs ni's lugha agus ni's lugha'nad 'shuilibh fein.

"Ciod a th' agadsa nach d' fhuair thu?" agus mar d'rinn thu ach na thugadh dhuit a ghabhail, ciod anns am bheil agao ri uail a dheanamh, ach a' fialuidheachd an Ti a thug?

Tha daoine ann a ta'n comhnuidh gearan air ni cigna

S e miann a chreidmhich gum biodh e gach la a' toirt fuath do gach ni is fuathach le 'Shlanuifhear ionmhuinn, agus a' toirt tuille graidh do gach ni d'am bheil a Shlanuifhear a' toirt graidh.

'S e 'm peacadh a thug uainn ar fireantachd, agus a rinn peacaich dhinn—'s e 'm peacadh a thug air falbh beatha, 's a thug a steach bàs—'s e 'm peacadh a thug uainn bean-uachadh Dhe, 's a thug oirn a mhallachd.

Chaidh an t-ain-fhiach iarraidh—rinn Criosd dioladh.—Dh' iarr Ceartas riarachadh—rinn Criosd làn riarachadh a thabhairt!

Fireantachd—naomhachd—huanachadh ann a gras.—an bheatha mhairionnach,—huaidh air peacadh, air bàs, agus Ifrinn; tha na sochairean so uile gu saor air an gcalltuinn do pheacaich bhochd ann an Criosd.

'S e toradh a chreidimh a ta air a steidheachadh air focal De, agus a ta gabhail ri firinn De do thaobh a Mhic, beatha spioradail, solas spioradail, buaidh spioradail steidh ann am focal De cha'n eil ann ach gu agus 's e 'n toradh a bheir e mach fein-mhealladh agus suthach.

Mar is fàid a leughas tu 'm Biobul 's ann is fearr a thaitneas e riut, bidh e fas ni's millse agus ni's millse; agus mar is fearr a thugeas tu spiorad a Bhìobull, 's ann is fearr a thuigeas tu spiorad Chrìosd.

Mar is mo 'leughas tu 'm Biobul—mar is mo chnuasaicheas tu e, agus a ni thu urnuigh os a cheann, 's ann is fearr a bheir thu “airc dha mar do sholas a shoillsich an dorchadas.”

Gabhadh neach am Biobul, agus druideadh e Criosd a mach as, agus ni e leabhar dorcha da-rìreadh dheth—mar dhorchadas na h-Eiphit.

Is mor am beannachadh a bhi air ar deanamh so-theagaisg, agus air ar cumail mar sin. 'S e focal De, ann an laimh an Spiorad am meadhon a shoillseachadh agus a bheothachadh pheacach, as eugais Chrìosd cha-n eil ann ach dorchadas agus bàs.

GLASGOW.

Printed by J. Niven & Son, Glassford Street,
For the GLASGOW RELIGIOUS TRACT SOCIETY, and Sold at their
Depositories, 158, Trongate, and 99, Buchanan Street.
And in Edinburgh, at the Religious Tract Society's Depository,
6, East Register Street

